

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Nærværende lovforslag, som omfatter i alt 490 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier, som blev fulgt ved gennemførelsen af de 3 love om indfødsrets meddelelse i folketingsåret 1972-73; ved disse love blev i alt 1.727 udlændinge naturaliseret her i landet.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af patentloven. (Teknologisk service) med henblik på indførelse af en teknologisk serviceordning i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om baggrunden for lovforslaget og om de muligheder, lovforslaget åbner for erhvervslivet, idet jeg i øvrigt henviser til de ret udførlige bemærkninger til lovforslaget.

Dansk industri har været inde i en stadig ekspansion i en årrække. Det er imidlertid en kendsgerning, at vi her i landet kun i ringe grad har naturlige ressourcer til udnyttelse i industriproduktionen, hvortil kommer, at dansk industri både på det indenlandske og udenlandske marked er ude for en ofte hård konkurrence.

Lovforslaget skal derfor ses som et led i de senere års bestræbelser for at accelerere den teknologiske udvikling inden for dansk industri. Jeg tænker her bl. a. på den i 1970 gennemførte lov om fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling og loven fra dette forår om teknologisk service.

Patentinstitutionen spiller en betydelig rolle for industriens interesse i at investere i forskning ved de økonomiske perspektiver, den — tidsbegrænsede — eneret til udnyttelse af forskningsresultatet åbner, og ved tilrettelægning af en patentpolitik benyttes patenterne i virksomhedernes indbyrdes konkurrence.

Det er derfor af stor værdi, at industrivirksomhederne kan følge konkurrenternes fremskridt, at de, når en ny produktion tages op, kan sikre sig mod at krænke andres patenter, og at de, inden de beslutter sig til at indlede den ofte besværlige og bekostelige procedure med at søge om patent, kan skaffe sig en forhåndsorientering om udsigten til, at patent kan opnås, og at de kan hente værdifuld teknisk viden i den meget betydelige mængde af tekniske informationer, som til stadighed tilgår vort patentdirektorat gennem patentpublikationer fra verdens vigtigste industrilande.

Af vigtighed for de enkelte virksomheder er det også, at disse på områder, der falder inden for deres interessensfære, kan holde sig à jour med den patenteringsaktivitet, der foregår her i landet eller i udlandet, således at de sættes i stand til at beskytte deres interesser gennem nedlæggelse af indsigelser mod patentansøgninger, der vedrører opfindelser, som andre virksomheder med urette søger patenteret. Disse hensyn gør sig særligt gældende, efter at Danmark er indtrådt i fællesmarkedet og derved i løbet af få år bliver deltager i omfattende internationale patentordninger, ligesom danske virksomheder i videre omfang må konkurrere på udenlandske markeder og møder konkurrence her i landet fra fremmede virksomheder.

Alle disse muligheder har imidlertid kun virkelig værdi, hvis det er muligt for erhvervsvirksomhederne at få relativt hurtig besked på sine forespørgsler, hvis virksomhederne kån få bistand gennem en institution i deres eget land og udgiften hertil er rimelig og tilpasset behovet i det enkelte tilfælde. Den serviceordning, som lovforslaget etablerer, tilgodeser disse hensyn.

Eksempler på den konkrete bistand, der kan blive tale om at yde gennem patentdirektoratet, er nævnt i lovforslaget, hvortil jeg tillader mig at henviser. Der er imidlertid kun tale om eksempler, og man vil fra handelsministeriets og patentdirektoratets side til enhver tid være lydhør over for de ønsker, som man måtte have fra erhvervslivets side, og det siger sig selv, at ordningen vil blive tilrettelagt i nøje samarbejde med de interesserede erhvervsgrøene og erhvervsorganisationer.

Serviceorganer af samme art som det hermed foreslåede har allerede i en årrække

[Handelsministeren.]

virket på privat eller offentlig basis i andre lande, men de er ofte begrænset til bestemte brancheområder, de er kostbare at benytte, og det hænder, at informationerne ikke længere er aktuelle for brugerne, når de når frem.

Vi har erhvervslivets ord for, at der er en stigende interesse for en tilsvarende informationstjeneste her i landet. Behovet har i og for sig været til stede i flere år, men på grund af den eksisterende arbejdsmængde i patentdirektoratet har man været afskåret fra at kunne imødekomme dette behov. Tiden synes imidlertid nu inde til at give erhvervslivet et tilbud om at inddrage patentvæsenet i bestræbelserne på at sprede teknisk viden, således at der etableres en informationstjeneste som et tilbud til erhvervslivet. Der vil i samarbejde med andre offentlige institutioner på dette område blive gjort en aktiv indsats for at udbrede kendskabet til den nye serviceordning og til patentlitteraturen som informationskilde og for at gøre virksomhederne interesserede i at udnytte denne kilde til øget produktivitet.

Som det er omtalt i lovforslaget, skal den nye ordning økonomisk kunne hvile i sig selv, idet de erhvervsvirksomheder, der benytter sig af den, må betale for hver enkelt ydelse. Vi er derfor i den usædvanlige situation, at vi har det nødvendige administrative apparat til rådighed, således at der kan etableres en ny og efterspurgt bistandsordning for erhvervslivet, uden at det offentlige bliver belastet med anlægs- eller driftsudgifter.

Dette forhold gør desuden, at ordningen kan begynde at virke med ret kort varsel. Erhvervslivet har over for handelsministeriet peget på, at det er meget ønskeligt, at en virksomhed af den omhandlede art sættes i værk, så snart de praktiske muligheder foreligger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Toft): Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov.

Den offentlige administration er blevet

stadig større og mere kompliceret. De regler, der regulerer borgernes hverdag, er blevet flere og mere indviklede. Disse forhold giver den enkelte borger en stigende fornemmelse af magtesløshed og fremmedgjorthed.

Man kan være tilhænger eller modstander af en stadig tættere regulering af borgernes daglige tilværelse. Men over for den til enhver tid værende administration må folketinget føle sit ansvar ved at give borgerne et rimeligt retsværn. Et sådant kan en generel forvaltningslov blive ved at være den overskuelige opslagsbog, borgerne kan gribe til, når de føler sig usikre eller trådt for nær i en konkret sag.

Der tales om en tillidskløft mellem vælgere og folkevalgte. Forslaget om gennemførelse af en forvaltningslov er et bidrag til at bygge bro over kløften og et skridt henimod det mere integrerede og medlevende samfund, som er en betingelse for et funktionsdygtigt moderne demokrati.

Disse forhold har gjort det konservative folkepartis forslag om gennemførelsen af en egentlig forvaltningslov om muligt endnu mere aktuelt og påtrængende, end da vi i fjor fremsatte forslaget første gang.

I betragtning af den ensartethed, der præger de nordiske landes administrative opbygning, kan det undre, at vi her i landet endnu ikke har fulgt Norge og Sverige, som allerede har gennemført egentlige forvaltningslove. Til gengæld betyder dette, at en dansk forvaltningslov ikke kræver et så omfattende forarbejde, som har fundet sted i disse lande, idet en meget væsentlig støtte vil kunne hentes i disse landes forarbejder.

Selv om disse landes lovgivning kun har været i kraft i få år, vil jeg gerne fremhæve de erfaringer, som man indtil i dag har haft med den norske lov. Det er af det norske justitsdepartement oplyst, at indførelsen af forvaltningsloven ikke har givet anledning til væsentlige vanskeligheder i praksis og heller ikke har medført nogen væsentlig forøgelse af arbejdsbyrden i den offentlige forvaltning. Disse kendsgerninger set i sammenhæng med, at en forvaltningslov for myndighederne vil kunne virke effektivitetsfremmende, betyder, at folketingets bestræbelser på at forenkle sagsbehandlingen og bortskære overflødig dobbeltadministration kan fortsætte sideløbende med forvaltningslovens forberedelse.